

O O S T P O S T

SOERABAYASCHIE COURANT

Prijs der Inteckening.

Voor Soerabaya Ƴ jaar Ƴ24.- Ƴ halfj^r Ƴ12.- Ƴ maand Ƴ2.-
 „ Java. „ Ƴ. „ 30.- „ Ƴ. „ 15.-
 „ Buitenb. „ Ƴ. „ 36.- „ Ƴ. „ 18.-
 „ Europa. „ Ƴ. „ 50.-
 De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJAG 3 AUGUSTUS 1861.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is Ƴ1.- voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
 Advertentiën met groote letter betalen dubbeld, iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
 Voor doorlopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

VERTREK DER LANDMAIL

In de maand Augustus den 9den en 26sten

ADVERTENTIËN.**VEILING VAN DOORGEKAPT KOPERGELD.**

De Resident van Soerabaja maakt bekend, dat op **Woensdag den 14den Augustus 1861** bij 's lands pakhuizen te Soerabaja in het openbaar zullen worden opgeveild 400,000 Amsterdamsche ponden **DOORGEKAPT KOPERGELD**, waarvan een monster bij gemelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de Javasche Courant van den 22 dezer no. 50.

SOERABAYA, De Resident voornoemd,
 29 Junij 1861. Namens denzelve

De Assistent Resident voor de Comptabiliteit,
W. HAPPE.
 (1014)

(Voor het land.) Naar aanleiding eener van hooger hand bekomen magtiging zal op **Zaterdag den 24 Augustus a. s.** des morgens ten 8 ure, door den ondergeteekende ten zijne bureele publiek

UITBESTEDING

worden gehouden voor de **LEVERING VAN DIVERSE ARTIKELEN VAN INLANDSCHEN OORSPRONG** ten behoeve van den **Artillerie Constructie winkel**, gedurende het jaar 1862.

Omtrent de voorwaarden dezer uitbesteding kunnen dagelijks van des morgens 8 tot des namiddags 1 ure (*Zondagen uitgezonderd*), ten bureele van den ondergeteekende de verdere inlichtingen verkregen worden; alwaar eene opgave der marktprijzen van de onderscheidene artikelen ter speculatie van gegadigden ter lezing zal gereed liggen.

De Directeur van den Artillerie-
 Constructie Winkel

Bij ontstentenis

De Onder directeur.

DOORMAN.

(1189)

VENDU DEPARTEMENT.**VERKOOPING.**

Op Maandag den 5den Augustus 1861.

Bij den officier *Schmid auf Altenstad*, te Dinoyo baroe, van meubelaire goederen.

Op Dingsdag den 6den Augustus 1861.

Bij de heeren *Hill Broekman & Co*, te Kaliemaas van 59 paarden van Australia en 250 paarden van Sumbawa van de heeren *P. Kervel & Co*.

Op Woensdag den 7den Augustus 1861.

Bij de heeren *Hill Broekman & Co*, te Kaliemaas, van 37 paarden, van Makasser en gelijktijdig,

Bij de heeren *Gebres. Perret & Co*, in de stad van diverse goederen.

Op Donderdag den 8ten Augustus 1861.

Aan de kampong Bandaran te Kaliemaas van 2000 stuks balken, van den heer *Bruno*.

Op Vrijdag den 9den Augustus 1861.

Bij de heeren *Lloyd & Co*, aan de Kaliemaas van diverse goederen.

Op Zaterdag den 10ten Augustus 1861.

Bij de heeren *Zanthuis & Co*, te Groedo, van eene partij houtwerken. (1176)

GEBOORTEN.

Bevallen van een' **ZOON**, J. E. REMMERS,
 Geb. Westdorp.
Panda-an, 29 Julij 1861. (1186)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op-Maandag den 5den Augustus,

Bij den Luit. der kaval^{er}ie *VON-SCHMIDT AUF ALTENSTADT* in het kaval^{er}ie kampement,
 te **DINOYO-BAROE**,
 DOOR

J. W. KOK,

VAN MEUBELAIRE GOEDEREN ALS:

Banken, stoelen, tafels, knapen, houten en ijzeren ledikanten, kasten, consoles, schilderijen, hang- en staandelampen, etagère voorwerpen, eet- en theeserviesen, een goed gedresseerd, **rijpaard**, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt. (1180)

OP VENDUTIE

van Maandag den 5den Augustus a. s.

zullen nog verkocht worden:

eenige **PAARDEN**, aangebragt van 't *Eiland Sapoe*
HEIJMAN & CO.
 (1190)

Op VENDUTIE

Van Maandag den 5den Augustus a. s.

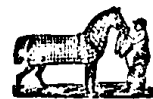
zal nog worden verkocht.

Wip- en gewone stoelen, hangstolpen, witte zakdoeken, groen gordijngoed, wollen dekens, 3 kisten blaauw garen, manilla sigaren, en een partij **tabak**.

(1192)

HEIJMAN & CO.**PAARDEN VENDUTIE.**

Na afloop der vendutie

van 59 Australische **PAARDEN**,

zullen de ondergeteekenden

Op Dingsdag den 6den Augustus 1861

EN

Op Woensdag den 7den Augustus

daaropvolgende in de pakhuizen van de Heeren

HILL BROEKMAN & CO,

aan den Kaliemaas nog laten verkoopen:

250 Sumbawa **PAARDEN** pas aangebragt per het Nederl. Ind. barkschip *Oosterling Ing Soen*, van Sumbawa.

Onder deze **PAARDEN** zijn verscheidene schoone spannen **WAGENPAARDEN** en **RIJPAARDEN** van boven de 4 voet.

De **PAARDEN** zijn dagelijks te bezigtigen aan de stallen op Kaliemaas.

Ook zullen nog verkocht worden eenige ledige halve **WATERLEGGERS**.

De Agenten,

(1167)

P. KERVEL & CO.**PAARDENVENDUTIE**

op Dingsdag den 6den Augustus 1861,

zullen de ondergeteekenden in de pakhuizen van de Heeren

HILL BROEKMAN & CO,

aan den Kaliemaas,

publiek laten verkoopen,

59 mooie **AUSTRALISCHE PAARDEN** waaronder verscheidene zeer schoone spannen **ZWARTE, BRUINE**, en **SCHIMMELS WAGEN PAARDEN** en verscheidene fraaije **RIJPAARDEN**, waaronder twee fraaije **HENGSTEN**, pas aangebragt per het Engelsche schip *Elise Goddard*, kapitein *J. Gascoigne*, hebbende slechts 34 dagen reis an Sidney. De paarden zijn dagelijks voor een ieder te bezigtigen in de stallen aan den Kaliemaas.

NB. Verscheidene merries zijn bezet.

De Agenten,

(1149)

P. KERVEL & CO.**EENE ZAAK.**

Nouvelle door G. Keller.

(Vervolg.)

— Neen," zeide Delor kortaf en nam eene afwachten-de houding aan. Hij wilde dien Grazer „nu eens zien komen." Maar Grazer „kwam niet." — „Niet?" herhaalde deze langzaam met een minachtenden glimlach over de lippen. „Niet? Niet? Zoo." En hij knikte met het hoofd en staarde zijn bezoeker aan, die nu wel gedwongen was weder te beginnen, want Grazer scheen geen plan te hebben er iets bij te voegen.

— Wilt gij een oogenblik luisteren, mijnheer Grazer?" vroeg hij.

Grazer knikte toestemmend.

— Welnu dan, de heeren Leuven verkeerden in den waan dat gij hun een proces wilt aandoen of op eenigerlei andere wijze u in het bezit wilt stellen van het vermogen dat zij het hunne noemen. In dien waan zijn zij gebragt en worden zij gehouden door een zekeren Horks, een zaakwaarnemer. Nu kom ik bij u om van u te vernemen, of dit werkelijk uw voornemen is. Na hetgeen ik zoo even van u gehoord heb zou ik echter meenen, dat u de poging om het fortuin der Leuven te bemagtigen geen ernst is, en dat gij u meer laat gelegen liggen aan uwe proefnemingen op wetenschappelijk gebied.

Tot hiertoe ging alles zoo goed, en luisterde Grazer

zoo rustig toe, dat Delor de verzoeking niet weerstaan kon, om van zijn talent partij te trekken en door te praten.

— Indien deze onderstelling juist is," vervolgde hij, „dan zou ik u en mijne vrienden Leuven geluk wenschen. U in de eerste plaats. De heer heeft u groote talenten gegeven, en ik kan het zeer goed begrijpen, dat gij liever door het woekeren daarmede uw lot wilt verbeteren dan door het goed uws naasten te begeeren. Als ik hier om mij zie..."

— Dan begrijpt u er niet veel van, niet waar? Nu zou begrijp ik ook niet veel van u."

— Maar gij zijt toch de man, die de heeren Leuven in proces wilt trekken."

— Dat is de zaak van Horks; ik bemoei mij met zulke dingen niet. Ik heb wel wat anders in mijn hoofd... Mijnheer Delor, eer wij vier maanden verder zijn, zal heel Europa den mond vol van mij hebben. En denkt gij nu dat ik met zulke nietigheden als het geld der Leuven mijn hoofd zou breken? Waarlijk, ik begrijp niet wat u tot mij voert noch waar gij u mede bemoeit."

— Kent gij Horks?"

— Hoe zou ik anders zaken met hem doen?"

— Ik meen of gij zijne drijfveren kent?"

Grazer staarde weder een oogenblik zwijgend zijn bezoeker aan — „zou ik, voor wij verder gaan, uwe drijfveren mogen kunnen?" vroeg hij.

— Vriendschap voor de familie Leuven."

— Ba," zeide Grazer, „wie gelooft er nog aan vriend-

schap? Neen mijnheer Delor, ik wil aannemen, dat Horks eigen voordeel zoekt in de behartiging mijner zaak, en ik gun hem dat voordeel; maar ik zie geen enkele reden om bij u louter belangelooze vriendschap te onderstellen. Ik denk voor het naast dat gij het doet om Horks een vlieg af te vangen."

— Zoo iets is beneden mijn stand in de maatschappij en ligt geheel buiten mijne roeping. Ik ben geen zaakwaarnemer...."

— Dan moest gij u hier ook maar buiten houden. Ik weet wel dat er menschen zijn, die gelooven dat alles teregt komt als zich maaren een dominé met de zaak bemoeit. Maar ik heb eene tegenovergestelde ondervinding opgedaan. Ik weet dat gij en uwe kollega's alle zaken, waarin zij zich steken, verwarren en verknoeijen. Bedelen, dat is al wat u goed afgaat, bedelen voor veinzaards en huichelaars, maar daar behoort ik niet onder, en ik wensch geen geld aan te nemen van iemand, behalve hetgeen mij toekomt."

Dominé Delor was opgestaan, verontwaardigd over de wijze waarop Grazer hem ontving en beseffende dat hij tegenover dien man de geschikte tusschenpersoon niet was. In ieder geval was dit het ware oogenblik niet om Grazer tot rede te brengen; de gelegenheid zou zich later beter aanbieden, wanneer hij het middel had ontdekt waardoor hij op die man invloed zou kunnen uitoefenen. Hij maakte eene koels beweging met het hoofd en keerde zich om.

— Mijnheer Delor," zeide Grazer, „weet nu eens en voor altijd, dat ik over deze zaak u niet te woord sta,

VENDUTIE

Op den 10den Augustus,

TE GROEDO.

Van plus minus 1800 stuks BALKEN,
liggende voor den afvoer zeer geschikt.
(1078) ZANTHUIS & CO.

Op de VENDUTIE

van den 14den dezer

bij 's lands pakhuizen, zullen de ondergeteekenden vóór
de velling van doorgekapt kopergeld ver-
koopen 1/6 aandeel van een steenenhuis en
erf, staande in de Nieuw Holland Straat, toebehoorende
aan de ERVEN REISNER.

Hetzelfe is ook uit de hand te koop.

Informatie bij

(1175) DE STURLER & FAGNOTTI.

DINGSDAG den 27sten AUGUSTUS 1861,

zal te **Grissee**

publiek worden verkocht:

het Ned. Ind. gekoperd Barkschip

BIENTANG TIMOR,
met dezelfde inventaris, toebehoorende aan Z. H. SULTHAN
MOEDA OEMAR KAMALODIN van Sambar metende volgens
zeebrief 100 lasten.

(1188)

ERENTREICH Jr.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

Vertrekdagen der stoomboot OENARANG.

Kapitein S. van Hulstijn,

Van Batavia naar Samarang 3 en 18 Augustus.

, Samarang, Soerabaja 6 , 21 ,

, Soerabaja, Samarang 10 , 25 ,

, Samarang, Batavia 12 , 27 ,

De Agenten,

(1178)

ADAM & CO.

HET STOOMSCHIP KONINGIN DER NEDERLANDEN.

Kapitein E. Lewis

Vertrekt naar BATAVIA via SAMARANG
op Woensdag den 1den Augustus.

Adres bij

(1177)

W. CORES DE VRIES.

STOOMVAART

langs de Noordkust van Java.

Gedurende de maand Augustus,

is het vertrek der stoomschepen.

Van SOERABAYA via SAMARANG naar BATAVIA,
bepaald op den 7den, 15den, 22sten & 29sten.

Adres bij

(1154)

W. CORES DE VRIES.

TE KOOP

Eene groote collectie nog zeer bruikbare
COURANT LETTERS als:

MEDIAAN romein en cursief

DESSENDIAAN

GARMOND

BREVIER

Te bevragen bij de uitgevers van den Oostpost.

(1172)

TE HUUR

tegen ultimo September,

Een zeer ruim lichtig droog en gezond
HEEREN HUIS gelegen even buiten de
stad, voorzien van negen ruime ka-
mers, voor en achtercorridor, paarden
stal en koetshuis, en alle noodige bijge-
bouwen, als: keuken, dispens, badkamer,
bediendenskamers en alle verdere gemak-
ken die worden vereischt.

Te bevragen bij den uitgever dezes.

(1192)

TE HUUR

EEN HUIS

op Genteng,

te bevragen bij

(1168)

OEHSMAN.

BENQODIGD

Op eene TABAKS-ONDERNEMING een OPZIE-
NER, die grondig met het vak bekend is, men ver-
voege zich bij

(1193)

ADAM & CO.

De ondergeteekende op heden het SCHEEPS-
BOUW ETABLISSEMENT alhier van de heeren
J. LLOYD & CO.

overgenomen hebbende en voornemens zijnde de
zaken onder dezelfde firma te continueeren, neemt
de vrijheid zich bij alle scheepsreiders en
gezagvoerders aan te bevelen.

De aanwezige kielligters en eene steeds ruime
voorraad van alle soorten van materialen en waar-
looze artikelen stellen hem in staat aan alle aan-
vragen met spoed te voldoen.

Soerabaja, D. H. KRAMER.
1 Augustus 1861. (1174)

JAVA HOTEL KALIEMAAS.

De ondergeteekende heeft de eer, het publiek
bekend te stellen, dat zij haar logement op
heden heeft overgedaan aan den Heer R.
Schlupman.

WED. JENSEN,

Holm.

(1191)

Bij akte op den 1sten Augustus 1861 sub no. 1
verleden is de vennootschap onder de firma
HEIJMAN & CO.

waarvan leden zijn FRANS HENDRIK HEIJMAN en
JOHAN FREDERIK THIERBACH, ontbonden.

Zullende de zaken door eerstgenoemde onder
dezelfde firma worden voortgezet,

De Waarnemend Notaris,

T. A. KLINKHAMER.

(1187)

De ondergeteekende het aangenaam
gelegen JAVA-HOTEL overgenomen
hebbende, neemt de vrijheid zich aan HEEREN
GEZAGVOERDERS en het reizend publiek ten
minzaamste aan te bevelen, terwijl hij door eene
goede bediening, goede tafel en uitmuntende rij-
tuigen en paarden zal trachten, zich het vertron-
wen zijner geëerde begunstigers waardig te maken.
(1185) R. SCHLUPMAN.

Personen bekend met onze
koloniale aangelegenheden en
bereid om tegen billijk honorarium
daarover leidingartikelen aan een dag-
blad te leveren, of wel genegen om
zich met de geheele redactie van dat
blad te belasten en zich bij de zaak
te interesseren, gelieven zich per-
soonlijk dan wel schriftelijk te wen-
den aan

De uitgevers van den Oostpost,

(931)

LE ROY & CO.

PANGAIDIN

TE

Kampong Kawattan

(Passar Bezaar.)

Geeft bij deze aan een publiek kennis, dat hij
alle mogelijke aannemingen doet in het vak van
bouwen en dat hij voor de levering van materialen
en werklieden zorgt. (1115)

In eene BOEKDRUKKERIJ, alwaar door het
aannemen van DRUKWERKEN tot een bedrag van
p. m. f 40,000.— volgens gesloten notarieel contract,
het allernoodzakelijkst is, zoo aan het personeel
als materieel eene aanmerkelijke uitbreiding te ge-
ven, wordt gevraagd een commanditair deelge-
noot, die een kapitaal van minstens f 10/m kan
aanbrengen.

Adres onder letter AA bij de uitgevers dezes.

(1171)

PRAAUWENVEER TE SOERABAYA.

Op Zaterdag den 10den Augustus 1861,

zal er tegen kwitantie worden beschikt over f 100.—
zijnde derde en laatste termijn per nieuw uit te geven
aandeel van f 500.— als bepaald in de algemeene
vergadering van den 19den Januarij 11.

De Directie van het praauwenveer,

B. J. VAN ECK.

P. BROEKMAN Lzn.

T. VON LAER.

(1166)

INLEIDING TOT DE KENNIS VAN DEN ISLAM,

ook met betrekking tot den

INDISCHEN ARCHIEPEL,

door

G. K. NIEMANN.

Wordt uitgegeven door M. WIJST & ZONEN,
te Rotterdam. Prijs voor Nederland f 4.50. (1179)

ZITDAGEN DER SPAARBANK,

IN DE MAAND AUGUSTUS.

Dingsdag den 6den.

Id. den 20sten. (1169)

Horks is mijn zaakwaarnemer."

— Mischien zal ik bij hem beter slagen," dacht de
predikant, en zonder Grazer eenig antwoord waardig te
keuren, verliet hij diens woning.

Hem, dien hij zocht, ontmoette de predikant eerder
dan hij vermoedde. Juist toen hij op straat kwam, stond
hij tegenover den zaakwaarnemer. Horks had de lucht
van de zaak gekregen; Kees Louven, l'enfant terrible der
familie, had gezinspeeld op hetgeen zijne ooms gedaan
hadden, want toen Delor door Jan Leuven op de hoogte
der zaak gebracht was, had hij terstond diens broeder en
neef opgezocht. Het web was dus verbroken, maar Horks
was niet bang om op nieuw te beginnen, en zoo hij in
het eerste oogenblik den ragebol verwenscht had die zij-
ne draden had weggevaagd, er was ruimte genoeg voor
een nieuw web en aan draden onthrak het een' Horks
niet. Voor alles was het noodig zijn klient te spreken,
maar weinig vermoedde hij, dat ook deze door den pre-
dikant kon gewaarschuwd zijn. Dat veranderde de zaak
aanmerkelijk, want, zoo Horks niet kon beschuldigd wor-
den van te groote openhartigheid tegenover de familie
Leuven, ook aan Grazer zeide hij verre van de ge-
heele waarheid.

— Zoo, dominé; — huisbezoek."

— Neen, mijnheer Horks."

— Onder mijn duiven hè?" vervolgde hij glimlachend.
Maar vertrouw de kerel niet; 't is een gevaarlijk man,
dominé, zeer gevaarlijk."

— Hij is de eenige niet, mijnheer Horks."

— Neen, dominé, neen; daarin hebt u wel gelijk.

Men heeft ze onder alle standen en in alle vormen, maar
als het gevaar ontdekt wordt, niet waar dominé, dan loopt
het nog al los. Bonjour dominé"

— Mijnheer Horks wanneer vind ik u thuis."

— Altijd dominé, altijd geen grooter geluk voor mij
dan zijn huiselijken kring." En daarmede verdween Horks
in de woning van zijn klient.

— Wel, Grazer, hebt gij den steen der wijzen al ge-
vonden?" vroeg Horks bij zijn klient binnentredende.

— Neen mijnheer Horks; maar daarnaar zoek ik
ook niet."

— O, neen, naar 't perpetuum mobile, dat is waar
ook. Zijt gij al wat gevorderd?"

— Ik zoek niet naar 't perpetuum mobile; dat heb
ik al — althans op een kleinigheid na. Ik ben nu aan
iets anders bezig; maar dat zijn uwe zaken niet, mijn-
heer Horks. Als ik bij den Bus geweest ben zal ik er
u evenwel wat van vertellen."

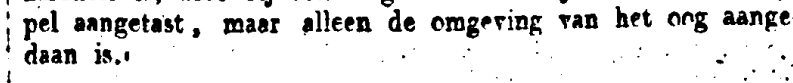
— Het zal mij zeer veel eer zijn," zeide Horks iro-
nisch en bleef, met zijn rug naar Grazer, voor een plaat
staan, die tegen den wand hing? „Duivels mooi kopje,
Grazer, ik wist niet dat gij daarvoor ook al gevoel hadt."

— Ik bewonder de schepping in al hare schoonheden,
mijnheer Horks; hetzij de natuur ze verbergt in de eeu-
wige wetten, welke zij voor al 't geschapene gesteld heeft,
of ten toon spreidt in het vergankelijke dier, dat wij
mensch noemen."

— Dat 's magtig mooi gezegd, Grazer," hernam Horks
nog altijd met zijn rug naar zijn klient gekeerd, „daar
zoudt gij wel een præk over kunnen houden."

Preeken nu en predikanten, kerk en godsdienst waren
de bêtes noires van den heer Grazer, zooals reeds eeni-
germate kan gebleken zijn uit het gesprek, dat hij met
dominé Delor voerde. Het was zijne overtuiging — al-
thans hij liet ze er voor doorgaan — dat alle predikanten
of zeer bekrompen wezens of bedriegers en huichelaars
waren, — dat de preeken uitsluitend bestemd waren om
door bejaarde jufvrouwen te worden aangehoord, dat de
kerken een overblijfsel waren uit de oude Indische en
Egyptische eerediensten, en dat de godsdienst alleen te
verdedigen was met het oog op de volksmenigte, die
door iets in bedwang moest worden gehouden. Hoe Gra-
zer tot die overtuiging was gekomen, wist hij zelf niet
zoo juist; zijne studien waren meer practisch dan con-
templatief, en meer op natuurkundig dan op theologisch
terrein, maar Grazer nam nogtans aan in één dag tijds
ieder tot zijn geloof... neen geloof was het niet, zeide
hij, — tot zijne overtuiging te bekeeren en hem de waar-
heid te leeren kennen. Tot dusverre evenwel had hij nog
geene discipelen gehad; allen waren even verhard in
hunne gehechtheid aan oude lozen, en wilden van den
apostel der Grooten Eeredienst niets weten. Het systeem
der Grooten Eeredienst was evenwel dood eenvoudig en
gemakkelijk méé te nemen: het eerste artikel was: ik
geloof niets; het tweede: ik weet niets; het derde: na-
dat ik gemiddeld 33 jaar lang niets geloofd en niets ge-
weten heb, verrot ik A d'autres alors.

(Wordt vervolgd.)

OOSTENRIJK EN HONGARIJE.

Onze korrespondent schrijft uit Weenen het volgende: „Men gelooft hier dat de gematigde partij in Hongarije willens is om met het keizerlijke gouvernement tot eene verstandhouding te komen; die veronderstelling mag als zeker worden aangenomen, doch er zullen voorstellen worden gedaan welke zeker niet aangenomen zullen worden. De heer Deak en zijne aanhangers zullen blijven aandringen op de benoeming van eenen minister van buitenlandsche zaken voor Hongarije en op de erkenning der deugdelijkheid van de wetten van 1848. De gematigd liberalen zullen misschien hunnen eisch om afgescheiden ministerien van oorlog en finantien laten varen, doch zij blijven ten sterkste vorderen, dat hun het regt worde gegeven om te beschikken over hunne manschappen en hunne finantien. Alvorens de koning en de Hongaarsche landdag tot eene verstandhouding kunnen komen moet de eerste plegtig de belofte afleggen van nimmer Hongaarsche troepen te zullen bezigen tegen de Italianen of tegen de Polen. Dit moeten, zoo ik wel onderdrikt ben, de overeenkomsten zijn, welke de meer gematigde Hongaarsche staatkundigen met Oostenrijk willen aangaan. De ultra radikalen, — en hun aantal is legio — zullen hunnen tijd afwachten.

Het Oostenrijksche gouvernement schijnt niet genegen te zijn om veel toe te geven, daar het nog steeds hoopt de eenheid van het keizerrijk door kracht van wapenen te zullen behouden. Wanneer de Hongaren er toe kunnen besluiten om vertegenwoordigers naar den rijksraad te zenden dan zullen er wellicht nog eenige concessies worden gedaan, doch wees verzekerd dat het keizerlijke gouvernement niet een tiende gedeelte zal toestaan van hetgeen de Hongaren vragen.

Sedert eenige dagen hebben wij niets vernomen van den Croatischen landdag; geloofwaardige tijdingen uit Agram zeggen, dat de Hongaarsche partij in Croatie en in Slavonie grond wint. De gedwongen heffing der belastingen nam den 17 Mei te Agram een aanvang; de burgemeester van die stad weigerde te betalen waarop hij onmiddellijk 50 soldaten in kwartier kreeg. Verscheidene Hongaarsche edelen hebben 70 of 80 man bij zich in kwartier gehad, doch tot nog toe heeft niet een hunner de belastingsschuld willen aanzuiveren.

Het Oostenrijksche gouvernement speelt een gewaagd spel en zelfs een zoodanig waarbij het veel kans loopt om te verliezen wanneer het in Italie en in Dalmatie wordt aangevallen. De zitting der tweede kamer van den rijksraad moet gisteren eenen onaangename indruk hebben teweeg gebracht bij de leden van het kabinet, daar zij hebben moeten opmerken dat niet de Duitsche leden van dien raad van opinie zijn, dat zij het regt niet hebben om zich met zaken te bemoeijen welke het keizerrijk, in zijn geheel genomen, betreffen. Dr. Smolka, een Gallikaansche Pool, die in 1848 president was van den Oostenrijkschen landdag, zeide dat de afgevaardigden voor hunne diensten beter moeten worden beloofd en dat die belooning hun door eenen meer bepaalden rijksraad moest worden gewaarborgd. De bewering van Dr. Smolka werd door de Duitsche partij in de kamer aanwezig overschreeuwd; nu heeft echter het wetgevendc ligchaam, zooals het thans is zaaingesteld, geen regt om te beschikken over 's lands gelden. Ik geloof dan ook dat de Oostenrijksche rijksraad eene groote fout zal begaan. Het stuk betreffende de onschendbaarheid en de onverantwoordelijkheid van de leden van den rijksraad en der provinciale landdagen zal voor de eerste maal morgen worden voorgelezen.

De gevoelens der Venetianen jegens Oostenrijk zijn even vijandig als altijd, en de verklaring van den graaf Rechberg, dat de Venetianen zich spoedig in hun lot zouden weten te schikken wanneer zij niet door de machinatien van Sardinie werden opgeruid, moet aangenomen worden *cum grano salis*.

Er loopt een gerucht, dat een oudheidkenner te Padua in het archief van eene adellijke familie 50 deelen heeft gevonden van Livy's groot geschiedkundig werk.

(Times).

EUROPESCHE ZAKEN

PRUISSEN.

Wanneer wij ons een oogenblik van de Amerikaansche crisis afwenden en het oog slaan op het vaste land van Europa dan ontwaren wij te midden van eenen sluimerenden en gedwongen vrede eene zonderlinge rusteloosheid. Niet alleen Italie en Oostenrijk staan aan de tegenover elkander liggende oevers van eenen stroom gereed om den strijd te beginnen die zij weten dat eens uit moet breken, maar ook de Paus verkeert in spanning.

Eene vrees voor veraudering doet zelfs in die streken waar men geen enkel woord ten nadeele van den troon hoort uiten, de monarchen beven in landen waar de buitenlandsche vijanden door legers, door sterkten, door magtige verbintenissen met andere mogendheden en door de vaderlandsliefde van een edel volk worden in bedwang gehouden.

De toestand van Duitschland, alhoewel thans nog de aandacht niet trekkende, bezit vele bouwstoffen voor de toekomstige geschiedenis. Er zullen nog vele jaren voorbijgaan voor de Deutsche natie blijk zal geven van de aandoeningen welke zij heeft ondervonden ten gevolge der gebeurtenissen welke hare naburen zoo zeer hebben doen veranderen. Men mag aannemen dat het bestuur in Duitschland tot nu toe nog weinig voordeel heeft getrokken uit de voorbeelden of waarschuwingen van 1848 en van 1859. Naar den uiterlijken schijn te oordeelen zijn de vorsten stijfhoofdig en het volk onverschillig gebleven, niettegenstaande zooveel kon worden verwacht in een land waar het *bon ton* schijnt te zijn, dat de vorsten filosofen en de studenten revolutionairen zijn. En toch schijnt de kiem voor verandering te zijn gelegd; het is evenzeer een bewijs van een vrij denken, dat men zich verzet tegen het vernederende voorbeeld hetwelk de buitenlandseche revolutionen geven, als dat men opstaat tegen het eenvoudige der oude dienstbaarheid. Duitschland is in de laatste twee jaren getuige geweest van een schouwspel, waardoor het land sterk is geroerd geworden, zonder dat het zich echter heeft laten verleiden tot eene te rassche tegenstrijdige handeling of navolging. Italie, een verdeeld en om nietige oogmerken slecht bestuurd land, hetwelk ook in sommige opzichten van het Deutsche vaderland mag worden gezegd, heeft een moedige vorst gevonden die zich boven hen, die het land gedurende jaren de eenheid en onafhankelijkheid hebben betwist, heeft weten te verheffen. Een volk, hetwelk men nimmer in het bezit rekende van énergieke hoedanigheden en hetwelk, volgens het oordeel der wereld, alleen bestemd scheen om muzikanten en artistes voorttebrengen, heeft getoond dat het in moed, werkzaamheid, doorzigt, zelfbeheer en in al die hoedanigheden waardoor eene natie groot wordt geve mededinger in Europa behoefte te vreezen. Het voorbeeld gegeven door de Italiaansche revolutie heeft op eene bijzondere wijze Duitschland getroffen. Het eerste gevoel, hetwelk zich openbaarde was antipathie. De Italianen vielen eenen

Duitschen vorst aan en werden daarin bijgestaan door een rijk dat reeds vroeger de groote vijand van Duitschland was geweest en dit op nieuw scheen te willen worden.

De bitterheid der hoven tegen Victor Emanuel en tegen zijnen komplot smedenden minister woog op tegen den haat welke de best ingelichte en meest bekwaame staatkundigen uit de middelklassen gevoelden. Die animositeit ging echter spoedig over tot bewondering en de Italiaan werd in stede van eenen beginsellooze en slechte rebel, eenen dapperen en gevaarlijken vijand genoemd, op wien men noodzakelijk het oog moest houden doch dien men niettemin het bezit van vele goede hoedanigheden kon miskennen. De daden van Garibaldi wekten de bewondering van alle klassen op, de legitimisten met welke zij te doen hadden konden toch in het minst niet worden vergeleken bij den uitstekenden avonturier. Eindelijk begon men sympathie te gevoelen voor het herboren Italie. Hetgeen de motie van den heer van Vincke te beurt viel, levert daarvan het bewijs; het Pruisische gouvernement zag zich bij die gelegenheid genoodzaakt om onwillens de Italiaansche vrijheid toe te juichen. Wat hierop moet volgen zal de toekomst ons leeren. De verheffing van Italie tot den rang van zesde groote mogendheid heeft bij het Deutsche volk eenen diepen weerklink gevonden. „Aangenomen dat de Italianen onze vijanden zijn, zoo zeggen de liberalen, zelfs van eenen vijand kan men leeren. Wanneer Italie ten uitvoer kon brengen wat het heeft ondernomen, waarom zou Duitschland niet nog meer kunnen doen? Wanneer zes en twintig miljoen personen in een land eene mogendheid kunnen vormen welke door elken staat moet worden erkend, welk lot moet dan niet aan veertig miljoen zielen te beurt vallen, onder welke men de meest beschaafde en, zooals hunne kolonien in Amerika bewijzen, meest énergieke menschen van den aardbol aantreft!” In het kort, de Duitschers droomen om de Italianen niet voorbij, maar op zijde te streven. Zij zeggen dat de Italianen hunne noordelijke naburen eene les ter navolging hebben gegeven. De Duitschers zien hun vaderland in het Oosten en Westen blootgesteld aan militaire monarchien, en hunne meest geliefkoosde provincien liggen open voor elken overweldiger die onder het eene of andere voorwendsel een' oorlog wil doen uitbreken. Bondssterkten, bondslegers of bevelhebbers door den bond gekozen zullen niets baten wanneer de dag van het gevaar zal zijn aangebroken. De wijl Italie de eene les heeft gegeven, denkt de republiek der Vereenigde staten er aan eene tweede er bij te voegen. De fabel der takkebossen is voor hunne oogen afgespeeld. De kleine afzonderlijke takken — de vroegere staten in Italie — zijn tot eenen bundel bijeengebonden die niet gemakkelijk is uiteenterukken; de bond daarentegen maakt ook nog eenen bundel uit, doch de banden waarmede die vroeger was zaaingebonden zijn zwak en vergaan. Wat kan in deze omstandigheden door een' bekwame vorst in Berlijn niet worden gedaan? Duitschland streeft op zijne eigene beschroomde wijze naar de eenheid, even als Hamlet weegt en wilkt het elk voorval en stuit het op al de moeilijkheden welke zich tusschen de hoop en de bevrediging opdoen. Een sterke wensch en een zwakke wil zijn de beste gelegenheden welke een aanvoerder kan verlangen. Een vorst, zooals Frederik de Groote was, zou meester van Duitschland kunnen zijn, voor nog de acht en dertig vorsten, welke in dat groote Deutsche vaderland regeren, er iets van hadden gemerkt, of zij genoegzaam van den schrik bekomen waren om er tegen te kunnen protesteren. Gebruik makende van de veronderstelling, dat Napoleon met begeerige oogen op den Rijn zit te loeren, kon een ondernemend Pruisisch vorst voor al zijne naburen opkomen en dat wel met goedkeuring van allen, en ook zonder zijn geweten te bezwaren.

Duitschland wenscht niets liever dan dat Pruisen deszelfs roeping opvolgt en zijne overmagt verwisselt met eene werkelijke controlerende magt. Doch welk gebruik maakt men te Berlijn van die gelegenheden? Laat de geschiedenis in het kort hierop antwoorden. De krachten die aangewend moesten worden om het hoofd van Duitschland te worden, verbrokkelt men om wanorde te zaaien in eene provincie van eenen naburigen staat, of tot het met geweld invoeren van kleine regeringen in het Pruisische maatschappelijke leven. De Pruisische ambtenaren weten zich met alles te bemoeijen, doch kunnen geen gezag doen gelden.

Wanneer eene tijdelijke staking van kwalijk geplaatste bemoeizucht den goeden wil van Duitschland kenbaar maakte, dan kan het toch nog niet in eens dat alles loslaten, waaraan het gedurende de laatste vijftig jaren zich gewoon heeft gemaakt. En toch is dat nog niet het ergste. Ongelukkiglijk heerscht er in het staatsligchaam en bijzonder in dat gedeelte hetwelk met het leger is verbonden, eene onverdraagzaamheid en eene bitterheid, welke onder het hevigste despotisme, hetwelk in Italie kan hebben geheerscht, niet kon worden overtroffen. Het duel tusschen den generaal Manteuffel en den heer Twesten kan hiervan ten bewijze strekken; die zaak heeft natuurlijk de meeste nieuwsgierigheid maar ook eene groote verontwaardiging gaande gemaakt. Wij hebben niets personeels tegen den generaal Manteuffel, doch dat hij, als hoofd van het kabinet van oorlog, de uitgever van eene brochure waarin de militaire loopbaan van den generaal werd gecritiseerd durfde dwingen om deswege zijn apologie te maken, toont genoegzaam aan, welke geest ook thans nog in het Pruisische bestuur heerscht. De heer Twesten — de schrijver der bedoelde brochure — wilde het geschrevene niet intrekken en dus greep het duel plaats, waarvan de bijzonderheden voor het overige genoegzaam bekend zijn. De generaal Manteuffel keerde na afloop van het duel naar Berlijn terug, alwaar hij een onderhoud had met den koning; van af dat oogenblik verrigt hij als gewoonlijk zijne dienst, niettegenstaande officieel kennis is gegeven, dat hij voor eenen krijgsraad zal teregt staan. Dergelijke zaken volgen de eene de andere op en zijn voldoende om Duitschland afkeerig te maken van het denkbeeld eener Pruisische suprematie. De staat die het in deszelfs magt heeft om de kern te worden van Duitschland, houdt zich bezig met nietigheden, in plaats van de groote natie waarvan het een deel uitmaakt, de eenheid te schenken en eene positie in Europa te verzekeren voor welke ook de meest magtige een eerbiedig ontzag zou moeten toonen.

In hoeverre het personele karakter van den koning hieraan de schuld is kan moeilijkelijk worden gezegd. Wel mag hier worden aangestipt dat zijne Majesteit meer schijnt overteheulen tot het nagaan der verschillende afdelingen van het bestuur, dan tot het besturen van het roer der algemeene politiek. De Pruisische souvereinen hebben allen eenige familie-gelijkenis, doch is het vreemd dat de hoedanigheden welke hen in de laatste eeuw beroemd deden worden of niet meer bestaan of in onzen tijd eenen minder schitterenden vorm hebben aangenomen. De laatste koning was even als Frederik de groote begeerig naar de Deutsche suprematie en geheel verslaafd aan litterarische werkzaamheden; hij liet het Deutsche keizerrijk aan zijne handen ontlippen en geleerdheid noch philosphie konden hem genezen van eene stijfhoofdige en onredelijke raadselachtigheid. De tegenwoordige koning heeft wel iets weg van den held van Carlyle — de vader van Frederik de groote — in zijne toewijding aan de meer ondergeschikte gedeelten van zijnen koninklijken pligt. Hij zou een fluik departements-chef of liever een goed legerhoofd zijn, want hij is volbloed militair. En toch zal hij niet, als een ander knap soldaat, de teugels van het bestuur overgeven aan eenen Cavour of zal hij zich van zijnen eenmaal ingeslagen weg laten afleiden door den raad van eenen wijzen minister. Verre van daar, koning Fredrik Willem wil geheel alleen regeren en ongelukkig is zijne kennis van het bestuur van dien aard dat hij alles in de war werkt, ook wat de burgerlijke zaken van het koninkrijk betreft, wijl hij alles wil regelen in den geest van eene militaire organisatie.

Een soeverein die in zijn land te gelijker tijd de eerste klerk en de eerste dril-sergeant wil zijn, moet een brein van kristal en een ligchaam van ijzer hebben, wanneer hij ook de grootere kwestien der vreemde politiek wil begrijpen en behandelen. Het verwondert ons daarom niet, dat alhoewel de koning een edel en welwillend man is, Pruisen niet die hooge plaats in Duitschland kan innemen welke daaraan toekomt en waartoe een sluwe Vorst het zou weten te brengen.

In deze onze opinie wordt niet de minste verandering gebracht op het oogenblik dat wij een kort overzicht onder de oogen krijgen, van die geheimzinnige redevoering met welke koning Frederik Willem juist de zitting van den Pruisischen landdag heeft gesloten.

(Times).

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag	Naam van het Schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't van waar schip in Lasten.	gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangekomen.	waarnaar bestemd.	Agenten.
Aug. 2	Ned. Ind.	St. Kon. d. Nederl.	E. Lewis.	254	Batavia.	29 Julij.	Sam.	Soerabaijs.	

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Celebes.	Reuvekamp Gille.	Nederland.	Fraser Eaton & Co.
"	Geertuida.	Sobela.	Onbepaald.	
"	Stad-Zierikzee.	Klein.	Rotterdam.	B. Kopersmit & Co.
"	Vier Gezusters.	Rik.		
"	Hendrina.	Pompe.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
"	Zeeploeg.	J. van Wijngarden.	Proboling.	
"	Helen Louisa.	Metzelaar.	Grissee.	Adam & Co.
Engelsche	Elise Goddard.	J. Gascoigne.	Australie.	P. Kervel & Co.
Nederlandsche	Oosterling Ingoen.	Mohamat Taip.	Singap. re.	J. F. van Leeuwen & Co.
"	Eersteling.	C. de Zeeuw Hagchus Wz.	Nederland.	Mathieu Ebbs Ruijs Co.
"	Friesland.	Mispelblom Beijer.		B. J. van Eck & Co.
"	Baron van Polland van Rozendaal.	A. Hoogenstraten.	Ter bevrachting.	

Aan- en Uitvoer te Soerabaija van den 3den Augustus 1861.

AANVOER.

Van Macassar per het Ned. Ind. schip *Carolina Amelia*, gezagv. R. nz V. S.
647.29 pic. rotting, 32 kn. kopergeld, N. H. M.; 10 paarden, 32 pkn. was, B. KOPERSMIT & Co; 20 paarden, 60 pic. saga basten, 20 pic. rasamalabout, 2 pkn. oliphantstanden, DIVERSE ARABIEREN.

UITVOER.

Naar Nederland via Probolinggo en Pasoeroean per het Eng. schip *Margarets Johanna*, gezagv. K. L. VERBCHUUR.
200 pic. rotting, 2000 pic. hofij, 846 pic. indigo, 450 pic. tin, N. H. M.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16. — Nominaal.
WISSELKOERS @ / 99%, pari.

PROTESTANTSCH EEREDIENST

Zondag den 4den Augustus 1861.
's Morgens te half negen ure.
Ds. MOUNIER.
DOOPSBEDIENING.

Maandag den 5den Augustus 1861.
's avonds te half zeven ure.
ZENDING BIDSTOND.
Nederlandsch en Maleisch

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST

Zondag den 4den Augustus 1861.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onder tekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.